

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Østrig) den
10. december 2012 — Michaela Hopfgartner mod
Finanzamt Wien**

(Sag C-577/12)

(2013/C 79/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michaela Hopfgartner

Sagsøgt: Finanzamt Wien

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, særligt bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 ff. TEUF), til hinder for en national ordning, hvorefter retten til børnetilskud — ved siden af andre betingelser — kun kan forlænges, såfremt en frivillig praktisk hjælpetjeneste udføres på et tjenestested i indlandet?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 14. december
2012 — Lyreco Belgium NV mod Sophie Rogiers**

(Sag C-588/12)

(2013/C 79/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lyreco Belgium NV

Sagsøgt: Sophie Rogiers

Præjudicielt spørgsmål

Er § 1 og § 2, stk. 4, i den rammeaftale vedrørende forældreorlov, som blev indgået den 14. december 1995 af de generelle

tværfaglige organisationer UNICE, CEEP og EFS, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF ⁽¹⁾ af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, til hinder for, at den godtgørelse for undladt beskyttelse ved forældreorlov, der tilkommer en arbejdstager, der er ansat i henhold til en tidsbegrænset fuldtidsarbejdsaftale, som arbejdsgiveren ensidigt bringer til ophør uden påtrængende nødvendige eller fyldestgørende grunde i en periode, hvor arbejdstageren på grund af forældreorlov har en arbejdsydelse, der er nedsat med 20 % eller 50 %, beregnes på grundlag af den løn, der oppebæres i perioden med nedsat arbejdsydelse, hvorved den samme arbejdstager ville have ret til en godtgørelse for undladt beskyttelse ved forældreorlov i forhold til fuldtidslønnen, såfremt han havde nedsat sin arbejdsydelse med 100 %?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 4.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal
Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 18. december
2012 — Compañía Europea de Viajeros de España S.A.
mod Tribunal Económico Administrativo Regional de
Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)**

(Sag C-592/12)

(2013/C 79/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compañía Europea de Viajeros de España S.A.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF ⁽¹⁾ af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og navnlig kravet om en given afgifts »særlige øjemed«,

a) fortolkes således, at det i henhold til bestemmelsen kræves, at det mål, der forfølges, ikke må være opnåeligt gennem en anden harmoniseret afgift?

- b) fortolkes således, at der er tale om et rent budgetmæssigt formål, når en given afgift er indført samtidig med overførslen af beføjelser til nogle selvstyrende regioner, som samtidig tildeles det provenu, der skabes i forbindelse med opkrævningen af afgiften med det formål delvist at dække de udgifter, der følger med de overførte beføjelser, hvorfor der kan fastsættes forskellige afgiftssatser i hver enkelt selvstyrende region?

indvirkning på, i den forstand, at den ikke hindrer eller besværliggør, det normale forløb af punktafgiftens eller momsens forfald?

⁽¹⁾ EFT L 76, s. 1.

⁽²⁾ Dom af 9.3.2000, C-437/97, Sml. I, s. 1157.

- c) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal udtrykket »særligt øjemed« da fortolkes således, at der kun kan være ét formål med afgiften, eller kan der på den anden side godt være tale om flere forskellige formål, heriblandt det rent budgetmæssige, som har til hensigt at finansiere visse beføjelser?

- d) Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at der godt kan forfølges flere forskellige formål, hvor relevant skal et givent formål, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12, da være for at opfylde betingelsen om, at afgiften skal tjene et »særligt øjemed«, når der henses til Domstolens retspraksis, og hvilke kriterier skal i så fald anvendes for at bestemme hovedformålet med tillægsafgiften?

- 2) Er artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og navnlig kravet om iagttagelse af de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for punktafgifter og moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftens forfald,

- a) til hinder for en indirekte, ikke-harmoniseret afgift såsom IVMDH, der forfalder på tidspunktet for brændstoffets detailsalg til den endelige forbruger, til forskel fra den harmoniserede afgift, dvs. afgiften på mineralolier, som forfalder, når varerne forlader det sidste afgiftsoplæg, eller merværdiafgiften, som, til trods for at den ligeledes forfalder på tidspunktet for det endelige detailsalg, opkræves i hvert led af produktions- og distributionsprocessen, idet den ikke, som udtrykt i dommen i sagen EKW og Wein & Co. ⁽²⁾ (præmis 47), er i overensstemmelse med den »almindelige opbygning« af en af disse former for beskatning, således som de er fastsat i fællesskabsbestemmelserne?

- b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan det da lægges til grund, at kravet om iagttagelse er opfyldt, uden at der behøver foreligge sammenfald hvad angår afgiftens forfald, hvis blot den indirekte, ikke-harmoniserede afgift, i dette tilfælde IVMDH, ikke har

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verfassungsgerichtshof (Østrig) den 19. december 2012 — Kärntner Landesregierung m.fl.

(Sag C-594/12)

(2013/C 79/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verfassungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhäuser, Jana Herwig, Sigrud Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck og Stefan Prochaska

Sagsøgt: Bundesregierung

Præjudicielle spørgsmål

1) Gyldigheden af handlinger fra Unionens organer:

Er artikel 3-9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF ⁽¹⁾ forenelig med artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

2) Fortolkning af traktaterne:

- 2.1. Skal der, set i lyset af forklaringerne til chartrets artikel 8, der i henhold til chartrets artikel 52, stk. 7, er udarbejdet som en vejledning ved fortolkningen af chartret, og som Verfassungsgerichtshof skal inddrage behørigt, tages samme hensyn til direktiv 95/46/EF ⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾ som til betingelserne i chartrets artikel 8, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, ved bedømmelsen af gyldigheden af indgreb?